

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **D. H.**, zast. Mgr. Pavlem Matějčkem, advokátem se sídlem Jiráskova 994/9, Přerov, proti žalovanému: **Velitel vojenského útvaru 1535 Hranice**, adresa pro doručování: Legislativní a právní odbor Ministerstva obrany, nám. Svobody 471/4, poštovní příhrádka 154, Praha 6, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 1. 2019, sp. zn. SpMO 42964/2018-6142, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 19. 5. 2021, č. j. 30 Ad 5/2019-72,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobce **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce byl od 6. 8. 2018 do 24. 8. 2018 v dočasné pracovní neschopnosti. Dne 8. 8. 2018 u něj byla provedena kontrola dodržování režimu dočasné práce neschopného, při níž nebyl zastižen. Velitel 74. lehkého motorizovaného praporu proto rozhodnutím ze dne 19. 11. 2018, č. j. MO 317517/2018-6142, rozhodl o snížení platu o 30 % po dobu žalobcovy dočasné pracovní neschopnosti. Odvolání žalobce žalovaný rozhodnutím uvedeným v záhlaví zamítl a prvostupňové správní rozhodnutí potvrdil.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu, kterou krajský soud zamítl rozsudkem uvedeným v záhlaví.

[3] Jádrem sporu je zákonnost rozhodnutí žalovaného o snížení služebního platu po dobu žalobcovy dočasné pracovní neschopnosti.

II. Kasační stížnost žalobce a vyjádření žalovaného

[4] Žalobce (dále „stěžovatel“) brojí proti napadenému rozsudku kasační stížností, jejíž důvody podřazuje pod § 103 odst. 1 písm. a), d) s. ř. s., požaduje jej zrušit a věc vrátit k dalšímu řízení krajskému soudu.

[5] Podle stěžovatele spočívá nezákonnost napadeného rozsudku v nesprávném posouzení právní otázky, která byla řešena v předcházejícím řízení. Krajský soud a žalovaný nezohlednili namítané porušení vnitřních pravidel pro provádění kontroly vojáků v dočasné pracovní neschopnosti. Stěžovatel je toho názoru, že provádění kontrol vojáků v dočasné pracovní neschopnosti se řídí vnitřním předpisem SOP 051 Kontrola dodržování stanoveného režimu dočasně neschopného vojáka ve službě ze strany 74. lehkého motorizovaného praporu ze dne 18. 9. 2014 ev. č. 1/63/8/2014-6142 (dále jen „vnitřní předpis“). Dále stěžovatel namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku. Ta spočívá v nedostatečných důvodech rozhodnutí, neboť chybí zdůvodnění snížení platu o 30 % se zpětnou účinností.

[6] Dle žalovaného stěžovatel uplatňuje stejné námitky, které byly uplatněny již v předchozích řízeních, a neuvádí nové skutečnosti, jež by mohly mít vliv na rozhodnutí. Žalovaný proto odkazuje na své vyjádření k žalobě, jakož i k replice žalobce a na závěry uvedené v odvolacím rozhodnutí.

[7] Dodává, že porušení režimu dočasně práce neschopného zaměstnance může být shledáno již tehdy, kdy nebyl zaměstnanec při kontrole zastižen. Splnění této podmínky bylo ve správním řízení prokázáno. Zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, subsidiárně použitelný k § 68k zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, neuvádí povinnost zaměstnavatele k provedení opětovné kontroly v případech nezastižení zaměstnance při první kontrole. Žalovaný uvádí, že pokud by platnost první kontroly měla být podmíněna opětovnou kontrolou, jednalo by se o nedovolený restriktivní výklad právní normy. Rozporování přezkoumatelnosti žalobcem napadeného rozsudku je nedůvodné. Správní orgány se ve svých odůvodněních s námitkou snížení platu o 30 % po dobu pracovní neschopnosti řádně vypořádaly.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[8] Kasační stížnost je podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) osobou oprávněnou (§ 102 s. ř. s.). Stěžovatel je rovněž zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[9] Kasační stížnost není důvodná.

[10] Stěžovatel předně namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku. Podle něho v něm není uvedeno a odůvodněno, proč bylo snížení platu stanoveno o 30 %, a to i se zpětnou účinností. Námitka není důvodná. Krajský soud se popsanou otázkou neměl proč

pokračování

zabývat, neboť v podané žalobě ze dne 6. 5. 2019 nebyla jako žalobní bod uplatněna. Otázku výše a zpětnosti snížení platu stěžovatel v žalobě zmiňuje pouze v rámci popisu předchozího správního řízení.

[11] Dle stěžovatele je napadený rozsudek nezákonný, protože krajský soud neprovedl předložený důkaz (vnitřní předpis). Nejvyšší správní soud podotýká, že se krajský soud předloženým důkazem zabýval v bodě 23. napadeného rozsudku. Námitka byla obsažena až v replice stěžovatele a byla doručena po lhůtě k podání žaloby (§ 151 č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve spojení s § 71 odst. 2 s. ř. s.). I přes tuto skutečnost krajský soud uvedl, že osoba provádějící kontrolu nemá povinnost zopakovat kontrolu, pokud nebyl zaměstnanec zastižena (§ 68k odst. 5 zákona o vojácích z povolání spolu s § 56 odst. 2 písm. b) a § 64 odst. 1 písm. b) zákona o nemocenském pojištění]. Krajský soud správně posoudil námitku jako opožděnou a svůj závěr uvedl v odůvodnění napadeného rozsudku. Stručné vypořádání námítky doplnil nad rámec nezbytného pro větší přesvědčivost svého rozsudku.

[12] Námitka ohledně údajného porušení pravidel pro provádění kontroly je podle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřipustná. Ačkoli stěžovatel v souvislosti s ní zmiňuje nesprávné posouzení právní otázky, ve skutečnosti nepolemizuje se závěry krajského soudu. Z judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že pouhá citace zákonného ustanovení není důvodem kasační stížnosti ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s., a že stěžovatel je povinen namítané důvody nezákonnosti rozhodnutí krajského soudu v kasační stížnosti uvést explicitně, čímž vymezí rozsah přezkumu. Vyjádření prostého nesouhlasu se závěry krajského soudu za kasační námitku považovat nelze. Konkrétní kasační námitky též nelze nahradit zopakováním námitek z odvolání či žaloby, neboť ty směřovaly proti jiným rozhodnutím, než která přezkoumává Nejvyšší správní soud (k uvedenému viz rozsudky ze dne 24. 11. 2004, č. j. 1 Afs 47/2004-75, ze dne 22. 1. 2007, č. j. 8 Afs 55/2005-74, ze dne 26. 10. 2007, č. j. 8 Afs 106/2006-58, či ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58).

IV. Závěr a náklady řízení

[13] Nedůvodnou kasační stížnost Nejvyšší správní soud zamítl (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

[14] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s. Procesně neúspěšný stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému, který by obecně vzato právo na náhradu svých nákladů řízení měl, ji soud nepřiznal. Žalovanému totiž žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. ledna 2023

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu